

Internationale top tænkere og beslutningstagere mødes for at forandre vores syn på verdenen

Genève, 20/8/2006 – World Knowledge Dialogue bringer berømte forskere og taktikplanlæggere fra natur- og samfunds/humanistiske videnskaber fra d. 14/9 til 16/9/2006 til Crans-Montana (Schweiz) for at finde nye veje til tværfagligt samarbejde.

Ny humanisme?

I 2003 var World Knowledge Dialogue blot én mands dristige ønskedrøm. Hvordan skulle man kunne udvikle en moderne humanisme, der ville omfatte og inddrage forskere både fra naturvidenskaben, de tekniske- og de humanistiske fag? Ideen blev født af et ønske om at omstøde en vedvarende tendens til at betragte de natur- og de samfunds/humanistiske videnskaber som to særskilte discipliner, adskilt af uovervindelige skranke.

Andre Hurst (formand), Francis Waldvogel (bestyrer af forretningsudvalget) såvel som bestyrelsen af den nygrundede World Knowledge Dialogue stiftelse har nu kunnet virkeliggøre denne drøm. Under den Schweiziske regerings protektion og med en enstemmig støtte fra rektorerne og formændene for de schweiziske universiteter og polytekniske læresteder er det lykkedes dem at opbygge et institutionspræget svar på en betydelig hindring i vores globale og vidtspændende forståelse af verden.

WKD's stiftelsens primære mål er klare og enkle:

- At nedbryde de driftsmæssige skranke mellem de to kulturer ved simpelthen at få dem til at tale og lytte til hinanden.
- At påvise forskere såvel som taktikplanlæggere °de synergiske fordele ved at forstå at der kan høstes ved at undersøge fænomener fra forskellige disciplinære perspektiver.
- At forstærke værdien af et akademisk klima hvor forskere er villige til at løbe risikoen at stille elementære spørgsmål uden at være i defensiven eller at være sårbare.
- At opmuntre forskere til aktivt at udforske og at benytte nye synergiske fremgangsmåder

udover deres disciplin og selv deres egen kultur.

En enestående mekanisme

Stiftelsens mekanisme for at opnå dens mål er enestående hvad angår dens langsigtede indstilling til problemet. Med andre ord vil det sige at selvom offentligheden vil være fokuseret på konferencens tre dage af heftige debatter, er dens grundlæggende hensigt at man forener højdepunktet som stiftelsens kulissearbejde over længere sigt.

Den første WKD konference har kunnet samle en ærværdig gruppe af internationalt anerkendte eksperter fra forskellige områder. Disse fremragende prisbelønnede specialister har noget til fælles. Hver af dem har taget skridtet til en tværfaglig retning,

nogle har endda vovet det flere gange. Deres tidligere opdagelser attesterer tydeligt at grænserne mellem de forskellige videnskabsgrene ikke er uovervindelige, men er punktet, hvor grænserne til viden kan trækkes ud. Talerne ved konferencen blev ikke blot bedt om at fremstille deres egen opfatelse om deres bidrags indvirkning, men også at udveksle meninger om dagens sag. Tankerne og udvekslingerne blandt dem har været i gang i flere måneder. Det er under den sagkyndige ledelse af stiftelsens

“Scientist in Residence”, Dame Julia Higgins, der modererer debatten, at diskussionen vil fortsætte ifølge en klar dagsorden, der baserer på tidligere arbejde. Imidlertid vil debatten blive holdt som det hører sig til, altså vil auditoriums deltagelse påvirke debattens retning.

Indlægene skal opfylde visse krav:

- udarbejde konvergens- og divergenspunkterne mellem naturvidenskab og de humanistiske fag med hensyn til deres egne opdagelser;
- beskrive for den anden kultur hvad de fornemmer, som grænsen til deres eget fag;
- påvise nogle områder som de mener ville kunne drage nytte af et samarbejde blandt kollegaer fra andre baggrunde;
- analysere grunde til misforståelser som er opstået i løbet af en dialog;
- bringe nye ideer om synergifelter som har vist sig i løbet af en dialog.

Stiftelsens arbejde hører dog ikke op når konferencieren holder sluttalen og tilhørerne forlader forsamlingen. Oprettelsen af en post-symposium arbejdsgruppe vil bane vej for nye betragtninger, tanker og udvekslinger der bygger op på det der, blev sat i bevægelse i Crans-Montana. Gruppens første udfordring vil være at udvælge temaerne og bidragsyderne til 2008 arrangementet. E.O. Wilson, en af 2006 symposiumets deltagere, sagde en gang, “DIALOG er ikke det endelige mål men blot midlet til at opnå et højere mål”.

De beste ingredienser for de beste resultater

Hvad håber stiftelsen så at opnå ud over dialog og hvordan kan man måle dens succes? Foreløbigt gør stiftelsen alt for at udvide videnskabens grænser således at de om nogle år vil ligge langt videre end hvor de står i dag. I dette tidlige stadium af forsøget kan de langsigtede fremtidige mål måske bedst fremlægges ved at se tilbage på tidligere såvel som nutidige erfaringer eller at se på foreliggende eksempler:

- Gerald Edelmans arbejde på antistoffernes struktur forskaffede ham en Nobel pris. Han fattede interesse for udviklingsforskning i neurobiologi i en tid hvor ingen anden tænkte på at finde et lighedspunkt mellem hjerneplasticitet og antistoffernes mangfoldighed. Men netop fordi han ville finde ud af om den mekanistiske basis på disse komplekse phenomener var lignende, endte han med at revolutionere faget neurobiologi;
- I de år, hvor Geoffrey West, som for nylig blev betegnet af Time magazine som en af verdens 16 top tænkere, førte en meget vellykket karriere i kernephysik, fik hans efterforskningsånd og naturlige tilbøjelighed til at iagttage verden omkring ham, ham også til at kaste sig ind i forskellige biologiske phenomener. På dette tidspunkt kunne han ikke vide, hvor disse betragtninger ville føre ham hen. Men i dag bliver de matematiske forbindelser, som han afledte fra biologiske

«Towards a modern humanism».

phenomener i levende legemer, anvendt for bedre at forstå komplekse strukturer, der forekommer i målestokken af samfundsorganisationer som byer og virksomheder. Der er håb om at hans teoris forudsigende værdi kan hjælpe os med at besvare visse store problemer som bæredygtigheden og politiske konflikter.

Udfaldet af grænseforskning kan per definition ikke forudsiges, men som Francis Waldvogel ville udtrykke det: "hvis man bruger de bedste ingredienser, bevarer en enkel opskrift og lader indholdet koge den tid det skal have, hvordan kan man så gå fejl og ikke skabe noget vidunderligt?"

Et ny vind på vej

Enhver bliver tilgivet for at spørge om man virkelig har behov for et sådant initiativ idet mange forskere jo arbejder i akademiske institutter, der i forvejen har tekniske og samfundsvidenskabelige fakulteter i nærheden. Svaret er et kraftigt ja, det har vi. For hver forsker, der byder WKD's initiativ et varmt velkommen, og der har lyst til at lære noget mere om den, er der en anden der stadig hellere vil fortsætte i at bore i den akademiske tunnel, eller der tænker at vise interesse for det bredere overblik er en luksus, som han eller hun ikke kan tillade sig. Den kulturelle grøft mellem den tekniske naturvidenskab og de samfunds-humanistiske fag foreligger virkelig iblandt os, men man kan mærke en skiftende vind i vejret. Blandt de aller største er nogle i det mindste modtagelige overfor idéen, at store skridt i kundskaben opstår af at arbejde ved dens grænser. Jo bedre man kan påvise almengyldigheden af denne præmis, jo snarere vil man få de andre til at følge same vej.

Om World Knowledge Dialogue

World Knowledge Dialogue (WKD) blev grundlagt af schweiziske videnskabs- og akademiske institutter i juni 2006. Formanden, prof. André Hurst, står bag konceptet af World Knowledge Dialogue. Rektorerne fra universiteterne i Lausanne og Zurich er medlemmer af WKDs bestyrelse, og dets program er godkendt af alle schweiziske universiteter.

WKDs mål er at skabe en international videnskabelig grænseflade til at udfylde hullet mellem naturvidenskab og samfundsvidenskab, blandt andet igennem de halvårslige konferencer.

Kontaktperson ved pressen:

World Knowledge Dialogue
Nelli Sanne
Media Relations Manager
+41 22 787 07 45
nelli.sanne@wkdialogue.org